

Ketouvim (hagiographes) - Chroniques II

Chapter 18

- 18,1 ויהי ליהושפט עשר וכבוד, לרב; ויתתן, לאחאב.
- 18,2 ויך לקץ שנים אל-אחאב, לשמרון, ויזבח-לו אחאב צאן וזבקר לרב, ולעם אשר עמו; ויסיתהו, לעלות אל-כמת גלעד.
- 18,3 ויאמר אחאב מלך-ישראל, אל-יהושפט מלך יהודה, התלך עמי, כמת גלעד; ויאמר לו, כמוני כמוך וכעמך עמי-ועמך, במלחמה.
- 18,4 ויאמר יהושפט, אל-מלך ישראל: דרש-נא פיוס, את-דבר יהוה.
- 18,5 ויקבץ מלך-ישראל את-הגבאים, ארבע מאות איש, ויאמר אליהם הגלך אל-כמת גלעד למלחמה, אם-אחזל; ויאמרו עלה, ויתן האלהים ביד המלך.
- 18,6 ויאמר, יהושפט, האין פה נביא ליהוה, עוד; ונדרשה, מאתו.
- 18,7 ויאמר מלך-ישראל אל-יהושפט עוד איש-אחד לדרוש את-יהוה מאתו ואני שנאתיהו, כי-איננו מתנבא עלי לטובה כי כל-ימיו לרעה--הוא, מיכיהו בן-ימלא; ויאמר, יהושפט, אל-יאמר המלך, בן.
- 18,8 ויקרא מלך ישראל, אל-סריס אחד; ויאמר, מהר מיכיהו (מיכיהו) בן-ימלא.
- 18,9 ומלך ישראל ויהושפט מלך-יהודה יושבים איש על-כסאו מלבשים בגדים, וישיבים בגון--פתח, שער שמרון; וכל-הגבאים--מתנבאים, לפניהם.
- 18,10 ויעש לו צדקיהו בן-בנענה, קרני ברוך; ויאמר כה-אמר יהוה, באלה תנבא את-אכם עד-כלותם.
- 18,11 וכל-הגבאים--וגבאים בן, לאמר: עלה כמת גלעד, והצלח, ונתן יהוה, ביד המלך.
- 18,12 והמלאך אשר-הלך לקרא למיכיהו, דבר אליו לאמר, הנה דברי הגבאים פה-אחד טוב, אל-המלך; ויהי-נא דברך כאחד מהם, ודברת טוב.
- 18,13 ויאמר, מיכיהו: חי-יהוה--כי את-אשר-יאמר אלי, אתו אדבר.
- 18,14 ויבא, אל-המלך, ויאמר המלך אליו מיכה הגלך אל-כמת גלעד למלחמה, אם-אחזל; ויאמר עליו והצלחו, ונתנו בידכם.
- 18,15 ויאמר אליו המלך, עד-כמה פעמים אני משביעך: אשר לא-תדבר אלי, רק-אמת--בשם יהוה.
- 18,16 ויאמר, ראיתי את-כל-ישראל גפוצים על-ההרים--כצאן, אשר אין-לקן רעה; ויאמר יהוה לא-אדונים לאלה, ושובו איש-לביתו בשלום.
- 18,17 ויאמר מלך-ישראל, אל-יהושפט: הלא אמרתי אליך, לא-יתנבא עלי טוב כי אם-לרעה. {ס}
- 18,18 ויאמר, לכן שמעו דבר-יהוה: ראיתי את-יהוה, יושב על-כסאו, וכל-צבא השמים עמדים, על-ימינו ושמאלו.
- 18,19 ויאמר יהוה, מי יפתה את-אחאב מלך-ישראל, ויעל, ויפל בכמות גלעד; ויאמר--זה אמר ככה, וזה אמר ככה.
- 18,20 ויצא הרוח, ויעמד לפני יהוה, ויאמר, אני אפתנו: ויאמר יהוה אליו, במה.
- 18,21 ויאמר, אצא והייתי לרוח שקר, בפי, כל-גביאיך; ויאמר, תפתה וגם-תוכל--צא, ועשה-כן.
- 18,22 ועמה, הנה נתן יהוה רוח שקר, בפי, גביאיך אלה; ויהוה, דבר עליך רעה. {ס}
- 18,23 ויגש צדקיהו בן-בנענה, ויך את-מיכיהו על-הלחי; ויאמר, אי זה הדרך עבר רוח-יהוה מאתי--לדבר אתך.
- 18,24 ויאמר מיכיהו, הנך ראה ביום ההוא, אשר תבוא חדר בחדר, להחבא.
- 18,25 ויאמר, מלך ישראל, קחו את-מיכיהו, והשיבוהו אל-אמון שר-העיר--ואל-יואש, בן-המלך.
- 18,26 ואמרתם, כה אמר המלך, שימו זה, בית הכלא; והאכלוהו לחם לחץ, וימים לחץ, עד, שובי בשלום.
- 18,27 ויאמר מיכיהו--אם-שוב תשוב בשלום, לא-דבר יהוה בי; ויאמר, שמעו עמים כלם.
- 18,28 ויעל מלך-ישראל ויהושפט מלך-יהודה, אל-כמת גלעד.
- 18,29 ויאמר מלך ישראל אל-יהושפט, התחפש ובוא במלחמה, ואמה, לבש בגדיך; ויתחפש מלך ישראל, ויבאו במלחמה.

- 18,30 וּמֶלֶךְ אֲרָם צִוָּה אֶת-שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר-לוֹ, לֵאמֹר, לֹא תִלָּחֲמוּ, אֶת-הַקָּטָן אֶת-הַגָּדוֹל: כִּי אִם-אֶת-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, לְבַדּוֹ.
- 18,31 וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת-יְהוֹשָׁפָט, וְהֵמָּה אָמְרוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא, וַיִּסָּבּוּ עָלָיו, לְהִלָּחֵם; וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט וַיִּהְיֶה עָזְרוּ, וַיִּסִּיתֶם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ.
- 18,32 וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב, כִּי לֹא-הָיָה, מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל--וַיִּשׁוּבוּ, מֵאַחֲרָיו.
- 18,33 וַאִישׁ, מִשָּׁנָה בִקְשָׁת לְתַמּוֹ, וַיֵּן אֶת-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשִּׁכּוּן; וַיֹּאמֶר לְרֶכֶב, הַפֶּךָ יָדִיךָ (יָדְךָ) וְהוֹצֵאתַנִי מִן-הַמַּחֲנֶה--כִּי הִתְלִיתִי.
- 18,34 וַתַּעַל הַמִּלְחָמָה, בַּיּוֹם הַהוּא, וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה מַעֲמִיד בְּמִרְכָּבָה נֹכַח אֲרָם, עַד-הָעֶרֶב; וַיָּמָת, לַעֲת בּוֹא הַשָּׁמֶשׁ.